

РЕШЕНИЕ

№ 5523

гр. София, 05.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 22.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3059** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Производството е образувано по жалба на „Ново цвете“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от К. Сулимиоту, чрез адв. В. И., ПАК, със съдебен адрес: [населено място], пл. „Р. Д.“ № 4, ет. 1, ап. 1 срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2101-0473016/23.03.2023 г., издадена от Началник на отдел "Оперативни дейности" - С. в Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, в частта, с която е наредено запечатване на търговски обект – магазин за цветя, находящ се в [населено място], пазар „Д. П.“ № 58, стопанисван от „Ново цвете“ ООД, ЕИК:[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ вр. чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

В жалбата са наведени доводи, че така издадената заповед е неправилна и незаконосъобразна. Подробни съображения в тази връзка са изложени в депозираната жалба. С жалбата се претендира присъждане на сторените по делото разноски, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК. В заключение от Съда се иска да отмени същата и претендира сторените по делото разноски. Жалбоподателят – „Ново цвете“ ООД, редовно уведомен, не изпраща представител. От неговия процесуален представител е депозирана молба от 15.06.2023 г., с която поддържа жалбата, моли Съда да отмени оспорената заповед като незаконосъобразна.

Ответникът – Началник на Отдел "Оперативни дейности", Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП [населено място], редовно уведомен се представлява от юриконсулт И., който моли съда да отхвърли депозираната жалба и да потвърди издадената заповед като правилна и законосъобразна. Претендира полагащото се юриконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: С процесната Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2101-0473016/23.03.2023 г., Началник на отдел "Оперативни дейности" - С. в Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС във вр. с чл. 187, ал.1 от ЗДДС е наложил на „Ново цвете“ ООД, ЕИК:[ЕИК], принудителна административна мярка (ПАМ), запечатване на търговски обект – магазин за цветя, находящ се в [населено място], пазар „Д. П.“ № 58, стопанисван от „Ново цвете“ ООД, ЕИК:[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, поради извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС – установено неиздаване на фискален касов бон при извършена контролна покупка от органите по приходите на един брой цвете в саксия на обща стойност 8.50 лв. от монтираното в обекта фискално устройство, модел „Deisy C. S 01“, ИН на ФУ DY543107 и ИН на ФП № 36701580, или друг документ, отговарящ на изискванията на Наредба № Н-18/2006 г. Плащането е извършено от Р. Б. З. – инспектор по приходите, прието от К. Сулимиоту за сметка на „Ново Цвете“ ООД. След легитимация на органите по приходите са извършени процесуални действия за нуждите на проверката, а именно преброяван на парите в касата, изготвяне на опис, снемане на отчет от ФУ, попълване на декларация, преглед на документи и др. От наличното в обекта ФУ са отпечатани КЛЕН и Дневен финансов отчет, от които е установено, че сумата в размер на 8.50 лв. не е отразена, като регистрирана чрез издаване на фискален касов бон.

Описаното нарушение е констатирано при извършена проверка в обекта на 23.05.2020 г., документирана с Протокол за извършена проверка сер. АА, № 0473016/08.03.2023 г. на ТД на НАП-гр.С.; КЛЕН от 08.03.2023 г., Дневен финансов отчет от 08.03.2023 г., Опис на парите в касата от 08.03.2023 г. и Декларация КД-126 /л.55-69/.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха като писмени доказателства:

1. Представени от жалбоподателя – л. 81-85.

При така установената фактическа обстановка и след като прецени доводите и възраженията на страните от една страна и извърши проверка на оспорения акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на всички основания по чл. 146 от АПК, Съдът прие следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и при наличието на правен интерес. Заповедта е връчена на упълномощено от жалбоподателя лице на 27.03.2023 г., а жалбата е подадена до съда на 28.03.2023 г. (л. 6, л.54).

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – Началник на

Отдел "Оперативни дейности", Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП. За доказване компетентността на органа по делото са представени Заповед № 3927/23.11.2022 г., издадена от Изпълнителен директор на НАП и Заповед № ЗЦУ-1148 от 25.85.2020 г., издадена от Изпълнителния директор на НАП, съгласно т. 1 от която, началниците на отдели "Оперативни дейности", Дирекция "Оперативни дейности", Главна дирекция "Фискален контрол", ЦУ на НАП са упълномощени да издават заповеди за налагане на ПАМ по чл. 186 от ЗДДС (л.70-73).

Процесната заповед съдържа правните и фактическите основания за нейното издаване, посочен е срокът за налагане на ПАМ, с оглед на което настоящият съдебен състав, счита, че е спазена установената форма съобразно чл. 146, т. 2 от АПК вр. чл. 59, ал. 2 от АПК.

Разгледана по същество депозираната жалба се явява основателна.

Предмет на настоящето производство е законосъобразността на издадената заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ). Налагането на принудителна административна мярка е форма на държавна принуда, предвидена в чл. 22 и чл. 23 от ЗАНН, различна от административното наказание. ПАМ се налага в отделно производство с издаване на индивидуален административен акт, като ПАМ не представлява административно наказание или имуществена санкция по аргумент от чл.13 и чл. 83 от ЗАНН, предвиждащи изрично съответно видовете административни наказания, сред които ПАМ не фигурират. Изрично в този смисъл специалната норма на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС предвижда, че ПАМ се налага независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. Поради това издаването на НП е без значение за преценката за законосъобразност на наложената ПАМ. Съобразявайки практиката на ВАС, съгласно която фактите по административнонаказателното и по административното производство подлежат на самостоятелно и независимо доказване, Съдът намира, че в случая не следва да се събират доказателства относно обстоятелството дали е издадено НП, респ. обжалване на същото и влизане в сила.

Ответникът е приел за установен фактическия състав на нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. Законната разпоредба задължава всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Съдът намира, че в конкретния случай са доказани по безспорен начин фактическите основания, посочени от административния орган при издаване на процесната заповед. Но, независимо от това същата следва да бъде отменена. Това е така, защото определеният със заповедта срок на ПАМ не е съобразен с принципа за съразмерност, посочен в разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от АПК. Съгласно посочената правна норма, административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Оспорената заповед не съдържа мотиви и съображения защо административният орган е преценил да постанови запечатване на търговския обект за срок от 14 дни, предвид неговата специфика – а, именно цветарски магазин, в който се продават стоки подлежащи на бързо разваляне и за които е необходима ежедневна грижа за запазване тяхната цялост. Изложените, универсално използвани в подобни актове и съдържащи общи фрази мотиви, не изпълняват функцията на такива, с които административният

орган да обоснове законосъобразност на решението си за запечатване на конкретния търговски обект.

В хода на административното производство не са установени данни за други извършени нарушения, и не е установено от него да са произтекли съществени вредни последици за държавния бюджет, то налагането на ПАМ за 14 дни, Съдът приема, че не би могло да се определи като съразмерно, предвид размера и вида на вредите, които биха настъпили за държавния бюджет в сравнение с тези, които биха настъпили за жалбоподателя, ако управлението от него обект бъде запечатан за срок от 14 дни, предвид спецификата на продаваните от жалбоподателя стоки – цветя, подлежащи на бързо разваляне при липса на полагане на ежедневни грижи за тях.

Настоящият съдебен състав намира, че при тази продължителност на срока се засяга съществено не само правната сфера на адресата на ПАМ и се игнорира целта на закона за защита на обществения интерес чрез налагането на адекватни на нарушението мерки. Спазването на принципа за съразмерност гарантира, че само така не би се засегнал в по-голяма степен от необходимото стопанският оборот, който е източник на приходи за бюджета, включително и с оглед целите на принудителните административни мерки, посочени в ЗАНН, свързани с предотвратяване и преустановяване на административните нарушения и отстраняване на вредните последици от тях и целеният превантивен ефект на мярката.

Съдът намира, че запечатването на търговския обект за срок от 14 дни е немотивирано, засяга съществено правната сфера на жалбоподателя и е явно несъизмеримо с преследваната от закона цел. Срокът на мярката не е определен по разумен начин, добросъвестно и справедливо. При това положение, дори и да се приеме, че разпореждането на органа за налагане на ПАМ е мотивирано и е издадено в изпълнение на закона, то административният акт следва да бъде отменен поради противоречието му с основополагащия правен принцип за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 от АПК, какъвто е и настоящият случай.

В същия ред на мисли, Съдът намира за голословни, неподкрепени с доказателства и по същество оборени от изложената по-горе конкретика на казуса доводите на административния орган на стр.3, от заповедта, че една от целите на търговеца е именно отклонение от данъчно облагане. Съгласно чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност държавите – членки могат да наложат други задължения, които те считат за необходими за осигуряване правилното събиране на ДДС и предотвратяване избягването на данъчно облагане.

Съгласно решение на СЕС от 9 февруари 2012 г. по дело С-210/10-т.23 при липса на хармонизация на ниво ЕС в областта на санкциите за неспазване на условията, предвидени в законодателството им в тази връзка, държавите-членки са компетентни да изберат санкции, които според тях са подходящи, но при спазване правото на ЕС и общите му принципи, в т.ч. този на пропорционалността. Съгласно задължението си за лоялно сътрудничество по чл. 4, ал. 3 от ДФЕС следва да гарантират, че придават на санкцията ефективен, пропорционален и възпиращ характер – Решение на СЕС от 7 октомври 2010 г. по дело С-383/09. Когато по правото на ЕС няма по-точни правила за определяне на национални санкции, те не трябва да нахвърлят границите на необходимото за постигане на легитимно преследваните от националното законодателство цели и когато има избор между няколко подходящи мерки, винаги трябва да се прибегне към най-малко обвързващата и причинените неудобства да не

са несъразмерни на преследваните цели.

Разпоредбите на чл. 186 от ЗДДС не градират тази степен на обществена опасност, свързана с изготвянето на различните отчети – дневни, месечни, годишни; пълни и съкратени, нито я диференцират в зависимост от записването на данните от извършените продажби във фискалната памет на ФУ и предаването чрез дистанционна връзка на НАП с оглед отчетност на продажбите по глава пета от Наредба № Н-18/2006 г. Същевременно обаче, законодателят не е изключил преценката за засягане на обществения интерес и при нарушения от вида на разглежданото. След като в търговския обект има монтирано, въведено в експлоатация и регистрирано съгласно чл. 7, ал. 1 и чл. 16, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. фискално устройство, технически изправно и функциониращо с оглед регистрация на всички продажби, органите по приходите имат възможност текущо да контролират всички данни за отчетността. Контролът върху действия на търговец, с които то би могъл да ошети фиска, може да бъде осъществяван и с други средства, различни от запечатване на обекта, с което на практика се препятства дейността и така се създават предпоставки за причиняване на имуществени вреди, подлежащи впоследствие на репарирание.

На следващо място се констатира, че ПАМ е наложена с превантивна цел. Според административния орган целта ѝ е да се постигне промяна в начина и организацията на извършване дейността в конкретния обект, като прекият целен резултат е правилно отчитане на дейността, а индиректният - недопускане до ново отклонение от данъчно облагане. Съдът намира, че с налагането на ПАМ няма да се постигне целта на закона. Същата може да се постигне с налагане на предвидената в специалния закон имуществена санкция. Административнонаказателната санкция също има предупредителна и превъзпитателна цел съгласно чл. 12 от ЗАНН, с налагането на която може да се постигне индивидуална превенция спрямо търговеца и предотвратяване извършването на други нарушения под страх от налагане на санкция и то при условията на повторност. Със запечатване на обекта за срок от 14 дни би се затруднила дейността на жалбоподателя и биха се причинени вреди от сериозен характер, предвид спецификата на предлаганите стоки - цветя. В този смисъл е и съдебната практика: Решение № 2162 от 13.02.2012 г. на ВАС по административно дело № 6821/2011 г., Решение № 4937 от 04.05.2015 г. на ВАС по административно дело № 8766/2014 г., Решение № 2429 от 27.02.2017 г. на ВАС по административно дело № 12477/2016 г., Решение № 14452/23.11.2020 г. по административно дело № 7104/2020 г. по описа ВАС, Решение № 878/01.02.2022 г., постановено по административно дело № 6098/2021 г. по описа на ВАС и други.

Ето защо, Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2101-0473016/23.03.2023 г. е незаконосъобразна и като такава следва да се отмени.

С оглед този изход на спора в тежест на ответника остават направените разноски. Жалбоподателят претендира разноски - сумата в общ размер на 1 050.00 лева – разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1 000.00 лв. и 50.00 лв. за заплатена държавна такса.

Така мотивиран от изложеното, Административен съд София – град, III-то отделение, 60-ти СЪСТАВ,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Ново цвете“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от К. Сулимиоту, чрез адв. В. И., ПАК, със съдебен адрес: [населено място], пл. „Р. Д.“ № 4, ет. 1, ап. 1 срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2101-0473016/23.03.2023 г., издадена от Началник на отдел "Оперативни дейности" - С. в Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, в частта, с която е наредено запечатване на търговски обект – магазин за цветя, находящ се в [населено място], пазар „Д. П.“ № 58, стопанисван от „Ново цвете“ ООД, ЕИК:[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ вр. чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите, Главна дирекция "Фискален контрол" да заплати на „Ново цвете“ ООД, ЕИК:[ЕИК], съдебно-деловодни разноски в размер на 1 050.00 лв. (хиляда и петдесет лева).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: